

тогазъ колкото си зълъ — по-зълъ ставашъ.

— Съ зло никого не можешъ поправи, — додаде стареца, съкашъ доловилъ мисълъта на събеседника си.

— Тъй е... Че гледай, както бѣхъ кипналь, ако ти не бѣше съ благитѣ си думи, азъ бѣхъ...

— Азъ те разбрахъ и за туй, — продължи старецътъ. Азъ съмъ разбралъ българина тъй: на сила можешъ да му вземешъ, но не можешъ му даде нищо. Той може да те мрази до убийство, а срещнешъ ли го и му кажешъ добъръ день, наполовина ти е простилъ. Сторишъ ли на другата сутринь същото — той е забравилъ злото. А направишъ ли същото на трети день — той ти става достъ.